

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 01, 2013

Nummer 1, 2013

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ1890](#) 12-02-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BY5677](#) 12-02-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ1940](#) 12-02-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ1956](#) 12-02-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BY8311](#) 12-02-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BX4284](#) 12-02-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BY5449](#) 12-02-2013

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHLEE:2012:BX9891](#) 11-10-2012

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBUTR:2012:BY5595](#) 10-12-2012

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBARN:2012:BX6328](#) 03-09-2012

Uitspraken zonder ECLI

[- onbekend -](#)

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[- onbekend -](#)

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[- onbekend -](#)

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Krachtens wettelijk voorschrift gedaan bevel

De Hoge Raad herhaalt relevante overwegingen uit HvJ EG, 10 februari 1988, NJ 1990/423. Het kennelijke oordeel van het Hof dat het door de (hoofd)agenten gedane bevel is gegeven in overeenstemming met de in artikel 3:18 APV Venlo aan ambtenaren van politie gegeven bevoegdheid, is, in aanmerking genomen dat artikel 3:18. 4 APV Venlo enkel inhoudt dat een ambtenaar van politie degene die het in artikel 3:18.1 APV gestelde verbod overtreedt kan gelasten zich onmiddellijk in een door hem aangegeven richting te verwijderen, niet begrijpelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-02-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BY8311

Zaaknummer: 11/01808

Wetsartikelen: 184 lid 1 Sr en 3:18 APV Venlo

RECHTSPRAAK

Slagende en falende bewijsklacht artikel 272 Sr

Nu ten aanzien van de verstrekte informatie (waaronder persoonsgegevens) niet blijkt van een verband met de behandeling door de verdachte, is geen sprake van een geheim als bedoeld in artikel 272 Sr. De opvatting dat het gegeven dat X tegen een arts een zaak bij het medisch tuchtcollege heeft aangespannen niet kan worden aangemerkt als een geheim dat bewaring verdient, omdat ingevolge artikel 70 Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg procedures bij het medisch tuchtcollege in beginsel openbaar zijn, is onjuist (vgl. HR 11 februari 2003, LJN AF2343).

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-02-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BY5677

Zaaknummer: 11/00691

Wetsartikelen: 272 Sr

RECHTSPRAAK

Bekendheid met vonnis

De omstandigheid dat de verdachte enige weken na de terechtzitting in eerste aanleg de dagvaarding in handen kreeg en toen van de tenlastelegging op de hoogte raakte, waarna hem bij navraag bij de rechtbank werd medegedeeld dat een vonnis 'in zijn nadeel' was uitgesproken, is onvoldoende om aan te nemen dat hem de einduitspraak bekend was in die zin dat hij op de hoogte was gesteld van datgene wat voor hem van belang was voor de besluitvorming ten aanzien van het instellen van hoger beroep, zoals de aard of zwaarte van de opgelegde sancties.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-02-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ1940

Zaaknummer: 11/01718

Wetsartikelen: 408 lid 1 onder b Sv

RECHTSPRAAK

Unus testis nullus testis

1. HR herhaalt relevante overwegingen uit HR 13 juli 2010, LJN BM2452. Het kennelijke oordeel van het Hof dat het bewijs dat verdachte het tenlastegelegde heeft begaan niet alleen kan worden aangenomen hetgeen de aangeefster heeft verklaard maar dat de verklaring van aangeefster voldoende steun vinden in ander gebezigd bewijsmateriaal is niet zonder meer begrijpelijk, nu de overige bewijsmiddelen en de in hoger beroep op de betrouwbaarheid van de verklaring van de aangeefster en niet expliciet op het bewijsminimum van artikelen 342 lid 2 Sv gerichte nadere bewijsoverweging van het Hof onvoldoende steun geven aan de verklaring van de aangeefster.
2. Het Hof heeft verzuimd in zijn beslissing de verdachte tevens te veroordelen tot betaling van de wettelijke rente over de vordering van de benadeelde partij voor zover deze is toegewezen, vanaf het moment dat de schade is ingetreden (vgl. HR 7 oktober 2008, LJN BD6354).

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-02-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ1890

Zaaknummer: 09/04886

Wetsartikelen: 342 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Alleen de verschoningsgerechtigde zelf, in een beklagprocedure als de onderhavige waarin het verschoningsrecht in het geding is, kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 552a Sv.

[B], optredend als gemachtigde van de behandelend arts, voldoet aan het bevel van de R-C tot uitlevering van het medisch dossier betreffende de geneeskundige behandeling van de dochter van klager. Klager, die ervan wordt verdacht het kind te hebben mishandeld, dient een klaagschrift in. Hoge Raad ambtshalve: De Hoge Raad herhaalt relevante overwegingen uit LJN AO5070. Hieruit volgt dat alleen de verschoningsgerechtigde zelf in een beklagprocedure als de onderhavige waarin het verschoningsrecht in het geding is, kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 552a Sv. De HR doet wat de Rb had behoren te doen en verklaart de klager niet-ontvankelijk in zijn klaagschrift.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-02-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BX4284

Zaaknummer: 11/02525 B

Wetsartikelen: 552a Sv

RECHTSPRAAK

Vorbereidingshandelingen

Uit de tekst van artikel 46 lid , eerste lid, Sr volgt dat in de zinsnede 'bestemd tot het begaan van dat misdrijf' met het begrip 'dat misdrijf' wordt bedoeld op het misdrijf dat is voorbereid (in casu diefstal met geweld of afpersing in vereniging), en dus niet op de voorbereiding zelf (in casu het voorhanden hebben van een telefoon), dat ingevolge artikel 78 Sr ook een misdrijf is. Uit de bewijsvoering kan echter niet worden afgeleid dat de telefoon waarmee de verdachte zijn medeverdachte informeerde, was bestemd tot het samen met een ander of anderen plegen van diefstal met geweld of afpersing.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-02-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ1956

Zaaknummer: 11/04157 J

Wetsartikelen: 46 lid 1 Sr

RECHTSPRAAK

Opname in een inrichting ter verpleging en voor welke duur

Opname in een inrichting ter verpleging en voor welke duur; De door de rechter bepaalde duur van de opname in een inrichting, als bijzondere voorwaarde conform artikel 14c (oud) Sr, kan worden bekort door de behandelaars. Dit geldt ook naar huidig recht.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 12-02-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BY5449

Zaaknummer: 11/02555

Wetsartikelen: 14c lid 2 (oud) Sr

RECHTSPRAAK

Dood door schuld; strafrechtelijke immuniteit gemeente

De gemeente heeft aanmerkelijk onvoorzichtig gehandeld door geen maatregelen te nemen om verkeersonveilige situatie op te heffen of het gevaar te beperken. Nalaten daarvan betreft geen exclusieve bestuurstaak.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 10-12-2012

ECLI: ECLI:NL:RBUTR:2012:BY5595

Zaaknummer:

Wetsartikelen: 23 lid 7 Sr en 307 Sr

RECHTSPRAAK

Kinderdoodslag

Wettig en overtuigend is bewezen dat baby's hebben geleefd toen zij werden geboren. Er is echter niet komen vast te staan dat besluit van moeder om pasgeboren kinderen opzettelijk van het leven te beroven, voorafgaand aan bevalling is genomen en is ingegeven door vrees voor ontdekking, zodat bewijs voor kindermoord ontbreekt. Het bewezen verklaarde levert telkens kinderdoodslag op. Bij verdachte is sprake van persoonlijkheidsstoornis, veroorzaakt door aangeboren hersenafwijking, waardoor zij verminderd tot sterk verminderd toerekeningsvatbaar wordt geacht. Zij krijg drie jaar gevangenisstraf en tbs met dwangverpleging.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 11-10-2012

ECLI: ECLI:NL:GHLEE:2012:BX9891

Zaaknummer: 24-000973-11i

Wetsartikelen: 290 Sr en 291 Sr

RECHTSPRAAK

Jeugdrecht, moord en poging doodslag

Schulditsluitingsgrond: beroep op psychische overmacht slaagt niet. Er is geen sprake van zodanige, van buiten komende drang, dat van verdachte niet redelijkerwijs kon worden verlangd dat hij anders zou handelen dan hij heeft gedaan.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 03-09-2012

ECLI: ECLI:NL:RBARN:2012:BX6328

Zaaknummer:

Wetsartikelen: 77h Sr, 45 Sr, 287 Sr en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Afgeleid verschoningsrecht Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ)

Het OM vordert bij de IGZ de uitlevering ter inbeslagneming van het met het oog op de tuchtklacht jegens klager gevormde dossier. De IGZ heeft het gevorderde dossier aan het OM verstrekt met beperking van de bijbehorende medische dossiers tot de dossiers van de 32 patiënten die daarvoor toestemming hadden gegeven.

1. Het door de IGZ zonder de klager te raadplegen beslissen om geen beroep te doen op het haar toekomende afgeleide verschoningsrecht.
2. Stukken die onder het afgeleide verschoningsrecht vallen?
3. Nemo tenetur.

Ad. 1. Het oordeel van de Rb dat de IGZ een afgeleid verschoningsrecht heeft op stukken die medische informatie bevatten van patiënten van de klager is, mede in aanmerking genomen dat de IGZ geen beroep uitoefent op het gebied van de individuele gezondheidszorg en dus niet uit dien hoofde over een zelfstandig verschoningsrecht beschikt, juist. De Rb heeft echter miskend dat de aard van de hier aan de orde zijnde afgeleide bevoegdheid tot verschoning meebrengt dat het oordeel omtrent de vraag of gegevens die behoren tot medische dossiers object van de afgeleide bevoegdheid tot verschoning uitmaken, in beginsel toekomt aan de persoon van wie het verschoningsrecht is afgeleid (vgl. HR 22 februari 2013, NJ 1994/552).

Ad 2. Het kennelijke oordeel van de Rb dat het verslag van het inspectiebezoek en de verslagen van gesprekken tussen de klager en de inspecteur niet behoren tot de stukken die medische informatie van patiënten van de klager bevatten en derhalve niet onder het aan de klager ontleende verschoningsrecht vallen is, zonder nadere motivering die ontbreekt, niet begrijpelijk. De klacht dat een aan de IGZ gedane melding van de Nederlandse Vereniging van Plastische Chirurgen onder het aan de klager ontleende verschoningsrecht valt, faalt, nu de klager geen beroep kan doen op een mogelijk aan andere medische beroepsbeoefenaren of instanties toekomend verschoningsrecht. De rechter naar wie de zaak wordt teruggewezen moet, indien en voor zover klager zich ten aanzien van (de inhoud van) inbeslaggenomen stukken op zijn verschoningsrecht beroept, beoordelen of zich het in HR 5 juli 2011, LJN

BP6141 bedoelde zeer uitzonderlijke geval voordoet waarin het belang dat de waarheid aan het licht komt, ook ten aanzien van datgene waarvan de wetenschap aan de verschoningsgerechtigde in die hoedanigheid is toevertrouwd, moet prevaleren boven het verschoningsrecht.

Ad. 3. Nemo tenetur-beginsel. HR herhaalt relevante overwegingen uit HR 28 september 2010, LJN BL2823 met betrekking tot het karakter van het onderzoek in raadkamer. Daaruit volgt dat het onderzoek in raadkamer zich wel kan uitstrekken tot vragen met betrekking tot de rechtmatigheid van het beslag zelf, doch niet tot vragen die betrekking hebben op de mogelijke onrechtmatigheid van gebruik voor het bewijs van hetgeen door inbeslagneming is verkregen. De vragen met betrekking tot het nemo tenetur-beginsel houden verband met de vraag of verdachte gehouden was de verzochte gegevens aan de IGZ te verstrekken en daarmee met de vraag of die gegevens tot bewijs kunnen strekken. De rechter, naar wie de zaak wordt verwezen, zal zich dan ook geen oordeel kunnen aanmeten over de vraag of het nemo tenetur-beginsel is geschonden.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Non-punishment beginsel/vervolgingsbeletsel slachtoffer van mensenhandelen en onrechtmatige staandehouding

1. Uit de Aanwijzing mensenhandel kan niet worden afgeleid dat dat het OM nimmer strafvervolging mag instellen ter zake van het gebruik van een vals document door degene die dat document in bezit heeft gekregen als slachtoffer van mensenhandel.
2. De door het Hof onrechtmatig geoordeelde bestuursrechtelijke staandehouding van de verdachte op grond van artikel 50 lid 1 Vreemdelingenwet 2000 (in het kader het Mobiel Toezicht Vreemdelingen) heeft niet plaatsgevonden in het kader van een voorbereidend onderzoek als bedoeld in artikel 359a Sv, zodat artikel 359a niet van toepassing is.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Verlenging terbeschikkingstelling (TBS)

Cassatie in het belang der wet. De Hoge Raad geeft uitleg aan EHRM 31 juli 2012 (Van der Velden): in het geval de rechter die de TBS oplegde niet met zoveel woorden heeft vermeld dat de TBS is opgelegd ter zake van een misdrijf gericht tegen of gevaar veroorzakend voor de onaantastbaarheid van het lichaam van een of meer personen, betekent niet dat de TBS is gemaximeerd tot 4 jaar. In een dergelijk geval kan de verlengingsrechter op grond van gegevens in de einduitspraak of mede op grond van andere gegevens door interpretatie van het oordeel van de opleggingsrechter oordelen dat de TBS is opgelegd ter zake van zodanig misdrijf.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: